

సుప్రభ గారి కవితామంజరిలోని మూడవ భాగము.

భవదీయుడు
మాగంటి వంశీ మోహన్

మాగంటి వంశీ మోహన్

www.maganti.org

contact@maganti.org

భారతీతో (6/11/00)

అజ్ఞాన మును పారదోలి వడిగా, అందించి ఆశీస్సులన్
ప్రజ్ఞా వంత ము జేయగా మదిసి, నిన్ ప్రార్థింప వచ్చేసిదే
పీజ్జిప్తీన్ మన మందు నుంచి, జననీ , ప్రేమంబుతో నీపికన్
ప్రజ్ఞాన్ కొంచె మొసంగవే ..పద ముతో వర్ధిల్ల గా ధాత్రిపై .

నీలకడ లేసి మానస ము నీచ్చలు నేదొక శంకనొందుచున్
కలతను బొందునెందుకనొ, కారణమేమియు గోచరింపదే !
తలపుల నీల్చి నీవె యిక దారిసి జూపుచు కూతుకీయెడన్
వెలుగులసింపి యాహృదీసి, వేడుక జేయు ము నీదు పల్కుతో.

ఏ రాగంబును నంటనీక నెడదన్ నేవేళనందైననున్,
నీరూపంబునె నీల్చి డెంద మునీటన్ నీత్యము సేపించ గా
పారావార ము గాగ పల్కుతీ డుచున్, భావములోనుంచి నన్,
వైరాగ్యంబును , జ్ఞాన మున్ మరీయు సద్భక్తిన్ ప్రసాదించవే!

ఏలోకంబుయు కోరబోవదలచన్, ఏ మోసమున్ లేదులే,
మ్రోలన్నిల్చిన జాలు నీవు నెలమీన్, పూజించి నాకైతతో
నాలోకించుచు నీదుమోమె సతతంబానంద మున్ బొందుచున్
కాలంబంతయు వెళ్ళబుచ్చగలనే, కాదంబరీ, నమ్మవే!

చవులూరించెడి పల్కుతోడ ప్రీయమౌ ఛంద మునే కూర్చి, నా
కపితా పుష్పము పాదపీఠీసిడుచున్ గాన మ్ములన్ జేయుచు
న్నవసిన్ కొల్వగ నెంచు కోర్కెనె యిటుల్నర్ధింతునే గాసి, ఓ
కవయిత్రీన్నసి జేరుబొందు తలపున్ గాంక్షింపనే బల్కులన్

పిథి నాకిచ్చిన కాలమేదొ నీకపై వెచ్చించి నీసేవనే
యెదలో నీల్చక నేమి వేరు తలపుల్, నేక్లేశ మున్ బొందకన్
పుథిపిన్ వీడెడి కాలమందు సయితం వీక్షించి నీరూపె, నీ
వదనం పైననె దృష్టి నీల్చి పిడనీ ప్రాణ మ్ముయున్ భారతీ !

సుప్రభ
6-11-2000
(కారులో- ఉదయము)

కాఫీ కు ..

మ.

ఉడుకుం గాఫీయె గొంతులోన పడగా, నుత్నాహమువొంగ గా
వడిగా సాగగ బుర్రలందు తలపుల్.. పద్యములున్, తోడుగా
నెడదల్ పొంగగ జేయు గద్యములు నీట్లెన్నెన్నో వచ్చేనయా!
తడవున్ జేయక రండు రండు తెలుగుల్ త్రాగంగ కాఫీసికన్ !

ఉ.

కప్పున నీళ్ళలో గతీపి కాఫీసి, పాలును బంచదారలన్,
చప్పున మైక్రో వునీట చక్కగ చీక్కగ కోరినట్లుగా
నప్పటి కప్పుడే తమకు నాదర మొప్పగ కాచియిచ్చెదన్!
ఎప్పటి నుండియో మిముల సింటికి పిల్వగ నెంచుచుండినా
యిప్పుడె తీరుబాటయెను! ఏమను కోకిక నేగుదెంచుడీ!

కాఫీకి తోడుగా నచట కారపు బూందియు, తీపిలడ్లులున్,
వేఫరు లెన్నో బెట్టి మరి ప్రేమము తోడను ప్లేటులోన, నే
నాఫరు జేసెదన్ .కనుక, నందరు రండిక జాగుచేయకన్!
ఆఫరు అందలేదనుచు అల్లరి జేయక రచ్చబండపై..!

కిరీటము (8 భ గణములు, యతి 13)

వేఫరు లెక్కడ తెచ్చెదరంచును పెద్దలు పిన్నలు ప్రశ్నల వేయక
ఆఫరు జేసిన వేమీయె తీసుక అమ్మకు నాకును మోదము గూర్చుడి.
స్రాఫీటు నేదియె కోరుచు పిల్పును పంపితీనంచును మాత్రము తల్పక
సేఫగు రీతీసి డైవును జేయుచు చేరగ రండిక చెప్పిన దారినె.

కాఫరులన్నియు నెండక మందరె కాఫీకి పిల్వగ నెంచితీ నంతీయె!
ఏఫల మూయి కోరుచు మాత్రము సింటికి రమ్మని పిల్వగ లేదని
యా ఫణి భూషణు నానగ జెప్పుచు , నందరు వచ్చెడి లోపల నమ్మడి
కాఫీకి ,వెళ్ళెద సింటికి వేగమె ..కంజనీవాసికి సాయము జేయగ

సుప్రభ
6-14-00

పలుకో, పద్యములో ప్రసాద మను నా వాగ్దేవి ప్రత్యక్షమై
యలరన్ జేతును తెల్ల వారి ననుచున్నదించీ కాఫీసిటన్
శీలనైనన్ గరిగింపజేయు స్వర మున్ జేయంగ తాగాన మున్
వలదంచున్ పతికేటివార తెవరో భాషింపగా లేనులే

న మస్సుమాంజలీ

ఉత్సాహ

ఆవ గీంజ యంత కరుణ అంబ వాణీ జూపగా
భావములపి పొంగి పొర్ల పద్యమాల రూపులో
పూవులనుచు పద్యములతో పూజ జేయ తల్లికిన్
కోపిదులను పంపసాగె కూతురిచట కలియగా.

ఆవిధమునె కలిసికొంటి నవని పైననొక్కరిన్
వేవురికిట తెలిసినట్టి బేతవోలు బ్రహ్మమున్.
భావుకతయు బ్రహ్మ పీద్య పాలునేళ్ళ రీతిలో
నావిబుధుని యందు కలసి యలరజేయునందరిన్.

పీద్యలనిడు దేవి తానె వెలుగు జూప కూతు కా
హృద్యమున భాషతోడ నెదుట పల్కినట్లుగా
పద్యములను చదివి వారు భావమదియు చెప్పగా
మద్యమునెదో గ్రోలినగతి మనసు పొంగె గోష్టులన్.

కవితనొకటి చదివి సభను కంటినీరు నొసగి నా
పీపీధములగు రీతులందు పిప్పిచెప్పి యెన్నెయొ
ప్రవచనముల నందజేసి, భాగవతము లోసిదో
కవచమచట చదువగానె కంజనేత్రీ వాణియే

ఆవని జేరి తాకినట్లు ననుభవము నీయగా
నవగతముయమ్మ మనసు నంటితినట పాదముల్.
కవుల నెంతమందో నేను కలిసినాను గాని తా
మెవరో కొద్ది మందె నాకు నీచ్చిరట్టి భావమున్

పూతమున మనసు తోడ పూజలెన్ని జేసెనో
ఆతసిపయి జల్లి అమ్మయాశిసులను పూవులన్
వ్రాతలకిడి పల్కుసుధలు వ్రారు జేయ నెన్నెయొ
వ్రాత కొత్త కలయకలగు గ్రంథరాజముల్ భువిన్.

శోతకిరణు వెన్నెల వలె చెలి మినిండు నగవుతో
శ్రోతలనీట కట్టివైచు చురుకు జూపు మేధతో
నా తపనుసి కాంతివోలె హఱు గూర్చు పలుకుతో
ప్రీతి గూర్చు గ్రంథములను పృథివి జనుల కీయగా
జేతవోలు నా మమిక వెలిగి పోవ నీధరన్..
ఆతని తలదండ్రులెంత యలరుచుందురో మదిన్!

పంచ చామర ము

ప్రమోద మంది యెంత గానో పద్య గద్యకైతలన్
పీమాన మెక్కి వెళ్ళుముందె వెల్లడించ భావముల్
సమాదర మ్ముతోడ నేను ఛంద మందె నీగతిన్ (నేడిటన్)
న మస్సుమాంజలిచ్చు చుంటి నల్వరాణి ప్రేరణన్

సుప్రభ

6-18-2000

(ఉదయము-కారులో)

ఎటుల దెలియ గల ము?

ఆ.వె

పడుచు దన ము లోని పర వశ్యతో సాగ
నెదురు దెబ్బ తగుల నదరి పోక
నేర్చుకొన్న దేదో సీతీపి నీ మనసందు
సాగని మ్ము కల ము సంతత మ్ము.

ఆది లోనె తగిలె హంస పాదనిజెప్పి
దిగులు నొందబోక తెలుగు వాడ!
పట్టు వదల బోక వ్రాయుచుండిన నీవు
పట్టు బడును అన్ని యిట్టై నీకు.

చూపబోకె నేను చురుకుగా కూర్చేవు
పట్టి యా సుగంధి పద ము గతినీ.
పంచ చామరంబు వ్రాసేవు వడివడి
పద ము లన్ని సాగ పరుగుతోడ.

కర ము లోని కల ము బీరబీరా వ్రాయగా
ఛంద మట్లై పట్టి, సంతసించి
వార మందు నొక్క అర గంట యైననున్
గడుప మనుచు నీన్న కల ము తోడ
చెప్ప దలచు చుండ చీన్నగా నేనీట
భావ మెరిగి నట్లు వ్రాసితీవె.

అరుగు మీద నున్న అమ్మాయి నీచ్చట
నలర జేయ దలచి పలుకు తల్లీ
పంపెనేమొ నీన్న పద్యాల నపియిచ్చి
ఎటుల దెలియ గల ము ఇంతి మనసు ?

సుగంధి

పేరు దల్చియాగనేల ? ప్రేమ, భక్తి జూపుచున్
జేరి వేగ పాద మంటి చేయ రాదొ సన్నతుల్
కోరినట్టి వేవొ యిచ్చి కూర్మి జూపి వాణియున్
పేరు నొంద జేయ సిన్ను పృథ్వి వైన పిద్యతో?

సుప్రభ

7-21-2000

అటా- అట్లాంటా- అవధాన ము కొర కు

అ మ్మ యిచ్చిన పద్యములు

పరిచయము

కం.

తెలిసినది కొంచెమైనను
పలికించును తల్లి వాణి పద్యము తోడన్
కలవని దోసములందున
అలుగ కుడంచును మరీ మరీ యర్థింతు మీమున్ !

శా.

స్పర్శించేనని శారదాంబ పదముల్ సంస్తోత్రముల్ సల్పుచున్
మెర్సి జూపుచు ఆనతిచ్చి పనుచన్, మెల్లంగ వచ్చేను న్యూ
జెర్సీ రాష్ట్రము నుండి, అందరి కిటన్ జేజేల నందించి, సం
దర్శింపంగను ఆంధ్రవైభవము ,నాత్మానందమున్ బొందగన్.

సభా వందనము

మ.

ప్రభ తా సుప్రభయై సభన్ చదువగా పద్యమ్ములీ రీతిగా
అభిమానంబును జూపి, పల్కులీడుచున్,ఆశీస్సులందించుచున్
పిభవంబొప్పగ కూరుచుండి యెదలో వెల్లేటి శ్రీ వాణికిన్,
సభకున్, నాగ ఫణీంధ్రుకున్నొసగుచున్ ఛందముతో వందనం

వర్ణన- కోరిన వృత్తము-ఇతి వృత్తము

ఉత్సాహ

కొందలమును పొందబోక క్రొత్తదడుగనంచెటన్
అందరినిట జేర్చినట్టి అంబ వాణి మెచ్చగా
అందరికిట మనసు పొంగి వఱునొందునట్లుగా
పందె మేదొ ఒడ్డినట్లు పరుగు దీయు పదముతో

అందమో "త్రీభంగి" లోన "ఆంధ్ర వాణి" పిభవమున్
అందరికిట జూపి వేగ నాశుకపిత ధోరణిన్
పిందు జేయ మంచు మీమ్ము వేడుకొందు బుధవరా
వందన మ్ముతీచ్చి మరల వందవేల శతముగా..

త్రీభంగి (42)

(ఉదాహరణ)

కనిపిని యెరుగని ఫణితిని జరుగును
అని సభలన్ గొనియాడన్, అపి చూడన్, నామది వేడన్

అనయము గొలిచెడి వనరుహ నయనకు
మనసును తెల్పగ, పంపన్ అనుకంపన్, కూరి మీపెంపున్

అనఘులు తమకిట వినతినీ సలుపుదు...
తెనుగుల గుండెలు పొంగన్, పదగంగన్ జూచిన భంగిన్

గణముల, స్వరముల చినుకులు గురియుడు
పిని (కని) కవులందరు తుష్టిన్, సుమవృష్టిన్ రాల్చగ గోష్టిన్..

ధన్యవాదము

పంచా

అమోఘమైన పల్కుతోడ "ఆట"లోన నీదీనం
ప్రమోద మిచ్చినారు యంచు పంచచామరంబుతో
సమాహమందు భక్తి తోడ శర్మగారి కీయెడన్
నమస్సుమాంజలి చ్చుచుంటి నల్వరాణి కూతుగా...

*

స మయాభావ ము వలన పరిచయము కొరకని యిచ్చిన పద్యాలు అవధానం లో చదువకుండా స్వీయక పితా పదన ము స మయంలో వాడుకొనటం జరిగింది.

"ఆంధ్రవాణి" ..తెలుగు భారతీ లేదా తెలుగు పలుకు అనే అర్థాలలో ఏవిధంగా నైనా పినియోగించి పద్యము చెప్పమని కోరాను...క్రిందిది అవధాని గారు చెప్పిన త్రిభంగి..

పలుకుల తళుకుల ఫలరసముల నీడ
బలవిధమై కృపసేయన్ సిరి కాయన్ బంగరు చాయన్

మీల మీల మెరపుల చెలువపునొరపుల
తలపులలో రుచులూరన్ కళ మీరన్ కాంతులు జారన్

అతీకిడి వినబడి అళి పదముల సడి
అలలలలై యసి యాడన్ సిరి మేడన్ చెల్వము చూడన్

తెలుగుల వెలుగుల కలకల పదనుత
యలవరమై వెలుగొందెన్ నుతినొందెన్ ధన్యత బొందెన్.

కష్టమైనది, స మయము తీసికొనేది ఇటువంటి శతావధానాలలో నివ్వటం ఉచితము కాదు అనే భావన వ్యక్తపరిచారు పెద్దలలో ఒకరు..కాని అవధాని గారు అటువంటి షరతు పెట్టనంతవరకు ఎవరికి నచ్చిన వృత్తాలలో వారు అడుగవచ్చని నేను భావిస్తున్నాను...

తెలుసా లోనుండి రచ్చబండ పైకి జేరిన పాదకులకు త్రిభంగి వృత్తము చిరపరిచితమేనని తెలుసు..రచ్చబండ పై నీ మధ్య జేరి, పద్యరచనలో నాసక్తి జూపుతున్న వారి కొరకు ఈక్రింది పీవరాలు...

త్రిభంగి ఉద్ధర మాలా వృత్తాలు లేదా ఉపరివృత్తాల కోవకు చెందినది..పురాతన కావ్యాల లోనూ ఆధునిక కావ్యాల లోనూ గూడ చాలా అరుదుగా కనిపించే వృత్తము..కాని వాగ్దేవి కృపాకటాక్ష ముతో అతీ సాధారణమైన భాషలో ఈ కలము నుండి గత సంవత్సరము జులై/ఆగస్ట్

నుండి యిప్పటి వరకు 42 వెలికి వచ్చాయి.. పట్టుదలతో కూర్చుంటే కష్టమేమీ కాదు..ఇన్ని
సిబంధనలా అసి సంకోచించ వలసిన పనిలేదు...నడక పట్టివేసి గుర్తు పెట్టుకొంటే
సరియైన ప్రేరణ వచ్చినప్పుడు పదాలు వాటంతట అవే నిర్ణీత స్థానాలలోకి చేరుకొంటాయి...

పద్య లక్షణములు

నాలుగు పాదాలు, ప్రతి పాద మూ మూడు భాగాలుగా / గతులతో నడుస్తుంది . పాదానికి 34
అక్షరాలు, 42 మాత్రలు. 2, 10, 18 స్థానాలలో ప్రాస యతులు, మూడు చోట్ల అంత్య ప్రాసలు ..
గణములు రెండు రకాలుగా చెప్పుకోవచ్చు. కాసి నడకను తేలికగా పట్టివేయటానికి
అనుకూలముగా యీ క్రింది విభజననిస్తున్నాను...

నల, నల, నల, నల

నల ...భ గగ.. స గ ...భ గగ

ప్రాస యతులు, అంత్య ప్రాసలు ఉన్న స్థానాలు
బ్రాకెట్లలో చూపిస్తున్నాను...

క(సి)వీసి యెరుగసి ఫ(ణి)తీసి జరుగును
అ(సి) సభలన్ గొసియా(డన్) , అపి చూ(డన్) నామది
వే(డన్)....

అవధాని గారు జెప్పిన ఇంకొన్ని పద్యాలు వీలును బట్టి
త్యరలోనే పోస్ట్ చేస్తాను...

నమస్సులతో,
సుప్రభ

అతివ ప్రయాణ ము-అట్లాంటా అనుభ వాలు (1)

ఉత్సాహ

అంబ వాణి కరుణ జూపి యను మతీయ చివర కున్
సంబర మున పైకి జేరి సర్దికొంచు వస్తువుల్
అంబర మ్మునంట నూహ యడుగు పెట్టి కాప్రిలో
సంబర మది దాచలేక సాగి పోతి వఱుగా..

దరిసి నుండి శారదాంబ దారి జూపుచుండ గా
పరుగు దీయ కారు తాను బాట పైన వేగమే
యరుకు వేయు మనసు తోడ నూరి హద్దు దాటితిన్
తరతి వెళ్ళి "అట" జూడ తల్లి వాణి తోడుగా..

మంజరీ ద్వీపద

న్యూజెర్సీ దాటితీ నుత్సాహ మొప్ప
డెలవేరు దాటితీ నలవోక గానె
అటువైపు నీటువైపు నంద మో తరులు
మొక్కజొన్నల చేలు ప్రక్కనే యుండి
యొక్కడకు పయన మేరీతీ ననుచు
నన్ను వేయగ ప్రశ్న నప్పుతూ తాము
ఆడుతూ పాడుతూ అట్లాంట జేరి
అలరదలచితి నండి ఆబాలొ ననుచు

తే.గీ

సాగి పోయితి నేనెట నాగ బోక.
వేగ వేగమె యూళ్ళవి వెనుక బడగ
మేరిలాండును స్పీడున జేరు కొంటి
కోరు కొన్నది గ మృము చేరువవగ

కాచి యుందురు తామట కాపు లనుచు
గతము లోనివి ఘటనలు మతీని నుంచి
యెందు కైన మంచిది యని యించు కంత
జాగరూకత తోడను సాగి యచట

సీస మాతృక

వర్జీనియా సీమ స్వాగత మ్మును జెప్ప
పాదమెట్టితచట ముదము మీర
కనుచూపు మేరలో కనిపింప పొగ ఆకు
కట్టుచున్ పద్యాలు కారు లోనె
చెసపీకు బ్రీజ్జిపై చేయగా యానము
దాలర్ల దశకము డబ్బు గట్టి
అటునేటూ సంద్రము అలరించు చుండగా
మీలమీలా మెరిసేటి జలములందు
అంచభామల బోలీ వఱుగా నూగుచు
తేలేటి నొకల తీరు గాంచి
తెలతెల్ల గానుండు జలపక్షులచ్చట
కలకలా రావమ్ము సలుపుచుండ
బ్రీజ్జి టన్నెలు లన్ని బీరబీరా దాటితీ
ఎడదలో నుప్పొంగ బిడియ మదియు
పదిహేడు మైళ్ళది వారధి ,వారిధి
వెనుకబడెనటంచు మనసు పొంగ
చేరు కొంటినెటులొ చేకటి బడుముందె
చెలిమీ బంచు కొనెడి లలిత యిల్లు

సుప్రభ
7-9-2000

ఈ రోజు త్రిభంగి పోస్ట్ జేసిన ఒక అరగంటకు ఎవరిదో ఒక యీ మెయిల్ కు సమాధానము
నిద్దామని కంప్యూటరు ముందు కూర్చోగానే దానిని ప్రక్కన నుంచమని మరల యీ పద్యాలు
వ్రాయించింది..అదీ మొదటి రోజు ప్రయాణము ..మరల తరువాతిది యెప్పుడిస్తుందో..

రావయ్య యికనైన..

సీసము

అలమేలు మంగను అలరించు చుందువు
ఇలపైన నన్నేల ఏల రావు
శిలవోల మారెనా నళినాక్ష వృదయము!
పలుకైన ఆడవు ప్రభతో ఇప్పుడు!

వెలలేని కాన్ కలు తులలేని సంపద
నీకీయలేనని నిరస నేమొ
దరహాసమైననున్ పిరియించబోవేల
పిరబూయ నామది వేడ్క నొంది

కడగంటి చూపైన పడదేమీ నాపయి
తడవేల జేసేవొ తరుణి జేర
కలనైన జూపవు కమనీయ రూపము
పిలపించు చుండినా చెలిమీ కొరకు

సిలిపేను నీరూపె తలపులో నిత్యము
తెలిసినా నీకది తెలియనట్లు
ఆడేవ ఆటలు అచ్యుతా యాపిధి
వేడినా వినకుండ పిన్నపమ్ము

తోడువై నీడవై తోషమ్ము నిడబోక
దూరాన గిరిపైన చేరినావ!
శ్రీలక్ష్మి పోతిక సిరులీయలేనని
పలుకైన ఆడవా బాగు బాగు!

కలములో పొంగేటి కపితా స్త్రవంతులే
వలపుతో జతజేసి పంచగలను
రావయ్య యికనైన రాజీవ లోచనా
ఉయ్యాల లూగించి ఉల్లమంత
ఆలించి పలించి అనురాగ మందించి
యెదపైన జేర్చి నన్నేలు కోగ!

సుప్రభ 7-11-00

స్త్రోత్ర- మహాస్త్రోత్ర

మహాస్త్రోత్ర

ఎదలోనన్ దీర్ఘచుండన్ ఇదివర కటిదో వృత్తపాద మ్ము ఏదో
మదిలోనన్ వెల్గుచుండే మగువయు ననుకంపన్ అదే వృత్తమీయన్
కదలాడన్ హస్తమందీ కల మయు పలుకుల్ కాగితంపైన పెట్టన్,
ముద మారన్ బంపుచుంటిన్ మురిసిన యెద ఓ పూవుగా పిచ్చుకోగా

స్త్రోత్ర

(పంచపాదీ)

పైదైనా వేరు పద్యం బీడమసి యనుచో సిచ్చునో లేదో యంచున్
వేదాలన్ దాల్చు తల్లిన్ పిలిచితి మరలా, ప్రేమమున్ జూపమంచున్,
వాద మ్మున్ జేయబోకన్ పలుకులనిడ నా వాణియున్ వేగ వేగన్
సాదాగా నున్న పల్కున్ సహన ము నిటనో ఛంద మున్ కూర్చగా, నా
సాదాగా దోచు పత్కే జరజర మనుచున్ సాగి యొస్త్రోత్రరామెన్

మహాస్త్రోత్ర

(స,త,త,న,స,ర,ర,గ య. స్తో 9,16)

తలపందున్ నిల్చియుండున్, తలచిన క్షణమే తల్లి దా పల్కుచుండున్
అలరించన్ కూతు గుండెన్ అడిగిన విధమున్ అన్నియున్ రాత్రిప్రేమన్
పతికించన్ పద్యమాలన్ వడివడినెదలో భావమున్ పొంగ జేస్తూ
తెలిపేనీ రచ్చబండన్ తెలుగుల కిటులన్ దేపిచూ పించు ప్రేమన్

స్త్రోత్ర

(మ,ర,భ,న,య,య 8,15 య. స్తో)

ఈరీతిన్ రాల్చగానే యెడదను అడిగాసిందిరా కోడల మ్మున్
"వారేవా! శారదాంబా! పతికితివని నే భావమున్ పొంగిపోగా
వేరే వృత్తాలనీకన్ వెనుకటి రకమే భిక్షగా వేసినావా?
చేరేనంచున్ పాదపీఠిన్ చిరుచిరు కవితల్ చిన్నగా రాల్చనేలా?
ప్రేరేపించేటి తల్లీ! రయముగ సుతతో వ్రాయుగా జేయరాదా
ఓ ర మ్యంబైన కావ్యమునొకటియునా, ఉండి నా చెంతనీవే.

సుప్రభ (7-15-2000)

అవధానంలో అడిగిన మహాస్రగ్ధర గుర్తుకు వచ్చి
 కారులో వెళ్ళూ ఆమెతో అన్నాను. ఈ పద్యమంటూ
 ఉన్నదని గూడా మర్చిపోయాను.. ఏదో నీ పేర్చింది
 తీసికొనటం దప్పితే ఆ చందము గురించి ఈమధ్య
 పరిశ్రమ చేయటం లేదు.. కనీసము గణాలు కూడా
 గుర్తు లేని స్థితికి వచ్చాను.. ఛందో దర్పణము
 కూడా లేదు దగ్గర, గణాలు చూడటానికి"
 అనీ.. వెంటనే దాదాపు రెండు సంవత్సరాల క్రింద
 వ్రాసిన వాక్యము గుర్తు జేసింది.... "చదలేటిన్ బోతి
 సాగన్ సరిగ మ స్వర ముల్ శారదా డేపి వీణన్"
 .. మహాస్రగ్ధర పాదము... ఆ పద్యము పూర్తి
 కాగానే ఇది ఒక్కటి ఎలా పంపేదీ.. దానికి తోడుగా
 దాని జంట పద్యము స్రగ్ధర కూడా పంపగ తీగితే
 బాగుంటుంది కదా అనీ.. దానికి కూడా గణాలు గుర్తు
 లేక పోయినా.. మరలా ఆమె మొట్టమొదటి స్రగ్ధర
 పాదము గుర్తు జేసింది .. "ఏదేవీ ప్రేమతోడన్
 యల పయి గురియున్ యింతికి పల్కులన్నీ (పద్యమాలల్)"

ఈ రెండూ శార్దూలాల మాదిరిగా గంభీరంగా సాగే
 వృత్తాలు. శంకరాచార్యుల రచనలలో చాలా
 కనిపిస్తాయి. మన కావ్యాలలో కూడా అక్కడక్కడా
 కనిపించేవే. కానీ నా గంటంలో మామూలు భాషలో
 మాట్లాడుకొంటున్నట్లు, ఇవి వ్రాయటమెంత తేలిక అనీ
 అనీపించేటట్లు పరుగెత్తించింది.. కానీ క్రొత్తలో
 కపిరాజవిరాజితము, మానీనీ వ్రాసిన తరువాత రెండు
 మూడు వారాలు బ్రతిమాళితే కానీ దయచూపలేదు
 వీటిని ప్రసాదించటానికి. ఆ వృత్తాల పేర్లకు
 మాత్రము ఇప్పటివరకూ అర్థము తెలియలేదు.. (ఆరు
 సిఘంటువులు చూసాను)

పివరాలు :-)

పం.చా

సితారు ఏదో మ్రోగు చుండ చిన్నదాసి గుండెలో
సుతార మొప్ప పల్కులన్నీ చుట్టి పంప కైత గా
కుతూహల మ్ము పొంగె న మ్ము కొంత మంది కీతెరన్
ప్రతీక్ష జేయి లేక సింక పంపినారె లేఖలన్

ఎలాటి వాడు? ఎవ్వరొక్కో? ఎప్పుడామె పరిచయం?
కల మ్ము దీసి మాకు గూడ కాస్త తెల్పు డంచనన్
అలాగె లెండి యంచు నేను నంపినాను ఉత్తరం
ఎలాటి వాడు ఎవ్వరన్న ఏమీ చెప్పజాలుదున్?

అలాటి వాడు ఉండబోడు అంచు తోచు నామదిన్
కళానురక్తి, కావ్య శక్తి, కమ్మనైన స్వర ముతో
చలాకి యైన మాట కారి ..చక్కనైన రూపమే
కళా మతల్లి సేవజేయు, కంజనేత్రీ భక్తుడే

మీలాను నుండి వచ్చినాడు మించి పోవు డీపితో
గులాబీ పూల గుచ్చమిచ్చి కూర్మి జూపి నాపయిన్
వీలాసమొప్ప తీసికెళ్ళి వేడ్క గాను ఖైరుకున్
అలా, అలా, సముద్ర తీర మందు జేరి మెల్లగా
జలాల తోడ నాడి యాడి సంజ వేళలోనటన్
వెలుంగు రేడు క్రుంకు చుండ వెళ్ళినాము రూముకున్

ఉత్సాహ

ఫోను జేసి, జేరి వేగ భోజన ముల శాలకున్
మేను మేను తాకుచుండ మెత్తనయిన సీటులో
వాసి ప్రక్క కూరుచుంటి వణకి పోవు నెడదతో.
వైను నేదో ఆర్డరిచ్చి వాడు వచ్చు లోపలే

కర ము లోన కర ము నుంచి కనులు రెండు కలుపుచున్
చిరుత నవ్వు తోడ నేదో చిన్నగాను పల్కగా
శిర ము వంగి పోవ తాను సిగ్గు తోడ భారమై
పిరిసి పోయె లోన గుండె ప్రేమ మీరు పల్కుతో

పూవు తాటి మనసు ఉన్న పూవు బోణీ వంచు నే
సేవ చేయ వచ్చి నాను చీత్త మీచ్చి దేవికిన్
నీవు లేక నేను లేను నీజము చెప్పుచుంటినే
పూవు తాపి కలసినట్లు వుండవచ్చు నంచటన్
మోవి పైన ముద్ద వేసె మోము తిప్పు లోపలే...
ఆపిరేదో పొంగి రాగ అతివ తనువు నంతటా

అలల వోలె పొంగుచుండ హుయేదో గుండెలో
తెలియరాసి భావమేదో దేహమంత ప్రాక గా
పలుకులాడ దలచి గూడ పలుకు రాక నోటిలో
కలనదేదో గాంచినట్లు కనులనప్పగించితిన్

పలుకు లాడ మనుచు వేడ పద్య మాల లంపుచూ
పలుకు తల్లి కూతుననుచు పతికిన చీలుకమ్మ ఓ
పలుకు గూడ పలుక దేమి వలపు నంత తెలిపినా?
గలగల మని పారు నేరు కడ్డు ఏమి వచ్చెనో
తెలుపవె మరీ శారదాంబ తెలుపమంచు మెల్లగా
చెలియచెంతజేరి తాను చిన్నగాను పాడుచూ
అలరజేయ నెంతగానో ఆగ లేక క్షణ మునున్
కిలకిల మని నవ్వినను కేలు మోడ్చి పతికితిన్

"పలుకు తల్లి కూతుకిచట వలపు నీవు తెలిపినా
పలుకుతల్లి అను మతీక పట్టలేవు ఈ కరం
తెలిపి నీదు భావనేదో దేవినీ మురిపించినన్
చెలియ నీకు దక్కునోయి చిన్నవాడ తెలిసికో"

గళ ము విప్పె చిన్నవాడు కమ్మనైన స్వర ముతో
పలుకుతల్లి కచటె చేయ ప్రణుతి నేదో భక్తితో
వలపు గొన్న వసిత ఏమొ ఫక్కుమంచు నవ్వగా
తలలు అన్ని తిరిగె వేగ తనవయిపుకు పింతగా

సుప్రభ
7-16-2000

ఇంతకు ముందు బంపిన "వీకెండ్".. అనే ఆంగ్ల కవితను జదిపి మిత్రులొకరు కుతూహల ముతో
వ్రాసిన లేఖను జూచి తల్లికి జెప్పినప్పుడు సమాధాన ముగా, సరదగా అందించిన కవిత.

తూగుటుయ్యాలలో..తొయ్యతీ భావనలు

ఉదయం నుండీ కురుస్తున్న వర్షము ఆగి పోయింది.
ఆకాశ ము పైన యింకా ఆ వాన మబ్బులు
తారాడుతూనే ఉన్నాయి.వాటి వృదయ భార ము
తీరలేదో..చేయ వలసిన పని పూర్తికాలేదో..
సూర్యుడు కూడా కర్మకు బద్ధుడైనట్లు మబ్బుల
చాటునే ఉండిపోయాడు. తెరలు ఎప్పుడు తొలగి పోతాయో,

ఈ చెర ఎప్పుడు వదలుతుందో అని చూస్తున్నాడేమో..
పదిగంటలు దాటుతున్నా ఆయన గారీ దర్శనమే కాలేదు.
సూర్య కాంతి లేక పోయినా ఈ ఉన్న కొద్దీ వెలుతురు
లోనే వర్షపు నీటితో తడిసిన ఆకులు నవనవ లాడుతూ
పింత అందంతో మనసుకు ఆహ్లాదం కలిగిస్తున్నాయి.కొమ్మలపై
ఆ ఆకులలో ఎక్కడో ఒదిగి ఒదిగి కూర్చున్న పక్షులు
తీయగా పలకరించుకొంటున్నాయి .. వాటికి తట్టి
ఉండదు ..వాటి గుసగుసలు, సల్లాపాలు, సంతోషాలు
క్రింద ఒకరు పింటున్నారనీ..పిన్నా అర్థము కాదనీ
కూడా తెలిసి ఉండదు..(అని నాకనిపిస్తున్నది..వాటి
మనసులో ఏముందో గాని మరీ?)

పెరటి ద్వారము వద్దనుండి ప్రకృతినీ గమనిస్తున్న
నాకు దాసినీ యెంత చూచినా తనిపి తీరక తలుపు
దగ్గరగా వేసి వచ్చి పోర్ట్ లో నున్న తూగుటుయ్యాల
పైకి వాటిపోయాను. చల్లని గాలికి నెమ్మదిగా
ఊగుతున్నచెట్లనూ, ఆ పులుగుల పాటలనూ పింటూ
వఱుగా నేనూ ఊగటము మొదలు బెట్టాను.

..ఆగి పోయిందనుకొన్న వర్షము మరలా మొదలైంది
జోరుగా .గాలి వాటుకు కొంత జల్లు న్నావైపుకు
కొడుతున్నా లక్ష్యపెట్టకుండా అలాగే ఉండి
పోయాను...ఆ వర్షధారలను గమనిస్తున్న మనసు
ఎందుకో కొల్లారు వైపుకు పరుగెత్తీంది...

ఆ ఊరు పరిసరాలు వదిలిపెట్టి దశాబ్దాలైనా కొన్ని
 స్మృతులు మాత్రము అలాగే నిలిచి వోయాయి కాల
 ప్రవాహంలో కొట్టుకు వోకుండా. నాన్న ఉద్యోగము
 పుణ్యమా అని కనేసము నాలుగయిదు ఊళ్ళు, చదువు
 పుణ్యమా అని యింకొక మూడు నాలుగూళ్ళు చూసినా
 కొల్లారు అంటే మాత్రము ఏదో తెలియని అభిమానము,
 ఆత్మీయత పొంగి పొరలుతుంది గుండెల్లో..చనిపోయే
 లోపల ఆ ఊరు మరల ఒక్క సారైనా చూడాలని ఆశ.
 అది నెరవేరుతుందో లేదో చూడాలి మరి. ఆ
 రోజులలో అది పెద్ద పట్టణము కూడా
 కాదు..ఇప్పుడెలాటి మార్పులొచ్చాయో మరి..

ఆ యిల్లు మా స్వంతమేమీ కాదు. అద్దె యిల్లే. పెద్ద
 మేడ కాదు, మేడే కాదు. పెంకుటిల్లు గూడా కాదు.
 ఒక చిన్న పూరి యిల్లు..పెరటిలో వంటకు ప్రత్యేకంగా
 ఒక చిన్న గది., అదికాక వెనుక భోజనాల గది,
 మధ్య హాలు, ముందు రాతి అరుగులతో వసారా..

ఇంటికి వచ్చి ఆ అరుగుల మీద కూర్చొని ఎంతోమంది
 పిదపర్లు నాన్న దగ్గర తెలియనిపి చెప్పించుకొనడం
 నాకు ఇంకా గుర్తుంది. మట్టి బొంగరాలు చేసి ఆ గచ్చు
 మీద తిప్పుకోవటము గుర్తుంది.చీకటి పడిన తరువాత
 తమ్ముడికి స్నానం చేయిస్తున్న అమ్మవద్దకు వచ్చిన
 ఆరడుగుల త్రాచు పామును కొట్టి, చంపి, కర్రమీద
 నుంచి తీసికొని వెళ్తున్నప్పుడు ఆ అరుగులపైకి కిక్కి భయముతో
 బిగదీసికొని పోయిన క్షణము నుంకా మరిచిపోలేదు.

ఆ పామును చంపినందుకు అప్పుడు ఆయన కేమనిపించిందో
 ,నాకేమనిపించిందో గుర్తు లేదు కాని ఇప్పుడు మాత్రము
 ఉసూరు మనిపిస్తున్నది. లోపల తీపేస్తున్నది. ఏదో
 లోపలనుండి వెలుపలికి తోసికొని వస్తున్న
 అనుభూతి..ఎందుకు గుర్తు జేస్తున్నదో యీ మహా తల్లి
 యిప్పుడు అవన్నీ.

అదే అరుగుల మీద కూర్చొని కప్పు పరకల
 కంటుకొని, స్వచ్ఛతతో మెరుస్తూ, జారదామా వద్దా
 అని తటపటానిస్తున్నట్లు ఒక నిమిషము ఆగి, టవ్
 బప్పున క్రిందికి జారే నీటి బిందువులలో నేను

చూచిన అందాలు.. పైనుండి రాతి ఆ అరుగు ప్రక్క చీన్న
 కాలువ మాదిరి గా పరుగులు తీస్తున్న వాన నీటిపై
 పడి పెద్ద బుడగలుగా మారితే ఎంత సేపు ఆ బుడగ
 నీటిచీ ఉంటుందో చూడాలనే కుతూహల ము, బుడగ
 సన్నని తెరపై సూర్యకాంతి పడి ఇంద్ర ధనుస్సులా
 అది రంగులు చూపిస్తుంటే కలిగిన ఆనంద ము..నాన్న
 ప్రక్కన పెట్టిన చిత్తు కాగితాలు కొన్ని తీసికొని
 అన్నయ్య మాదిరి గా కత్తి పడవలు చేయలేక పోయినా
 మామూలు కాగితపు పడవలే చేసి నీటిలో వదలి ,
 మునిగి పోకుండా ఎంతదూర ము కొట్టుకు పోతాయో చూస్తూ
 కూర్చున్న రోజులు...క్షణాలు..వాన నీటితో
 సిండి పోయినేలలో ఊపిరాడకేమో , ఎన్నో వాన
 పాములు ఆ వర్షములో బయటకు వచ్చి ఎక్కడ బడితే
 అక్కడ తీరుగుతుంటే, మనసులో ఒక రకమైన జుగుప్స
 లాటి భావ ము కలిగినా ఏదో తెలియని కుతూహల ముతో
 చూస్తూ కూర్చున్న రోజులు, ఆ వానలోనే ఎక్కడనుండో
 గాజు పురుగులు కొన్ని అరుగుల పైకి పాకి వస్తుంటే
 అమ్మను బీతీచీ, ఒళ్ళు జలదరిస్తుంటే,
 భయంతో, చీకాకుతో, కాళ్ళు ముడుచుకొని పడక
 కుర్చీలో కూర్చున్న రోజులు...ఆమె యే పేపరు పైకో,
 పూచీక పుల్ల పైకో యెక్కించి అవతల పార వేసే
 వరకు కాళ్ళుక్రిందకు దించితే ఒట్టు!

ఆ అరుగులకు మాటలు వస్తే నాకు గుర్తు లేని
 కథలు, కబుర్లు ఎన్ని జెబుతాయో మరి !

ఆ అరుగులే కాదు..ఆ ఇంటి ముందు ,వెనుక, చుట్టు ఉన్న
 చెట్లు కూడా...

వెనుక పెరట్లో జామ చెట్టు, బొప్పాయి చెట్లు ఉంటే ,
 ముందు పూల తోటలో నందివర్ధనాలు, నైట్ క్వీన్,
 గన్నేరు, మంకెన, మందార , పూల వెలగ , చీలక
 ముక్క గన్నేరు పూలు, గులాబులు ఉండేవి..ఒక ప్రక్కగా
 నీళ్ళ పంపు, దానికి దగ్గర గా ఉన్న చీన్న ప్రహారీ
 గోడకు ఆనుకొని కాగితం పూల చెట్టు.. ప్రకృతి అనే
 మాట ఉందని గూడా తెలియని ఆరోజుల్లోనే ఆ పూలు,
 వాటి అందాలు గమనిస్తూ పరవశించి పోయేది మనసు.
 నాన్నతో కలిసి వీధి చివర గా ఉన్న దేవాలయము

దర్శించినప్పుడు కూడా లోపల ఉన్నదేవుడి పిగ్రహం
కంటే ప్రాంగణంలో నున్నదేవగన్నేరు పూలు,
ఫారిజాతాలు నన్ను ఆకర్షించేవి..ఎందుకు ఆ రాతి
పిగ్రహానికి మ్రోక్క మంటున్నారో కూడా తెలియని
రోజులు..

అయిదారేళ్ళ వయసులో, సరదా పడుతున్నానని నాన్న
తనవెంట హైస్కూలుకు తీసికొని వెళ్ళిన రోజు
మాష్టారి అమ్మాయిని, ఆయన పై గౌరవమంతా
నామీద ఆప్యాయత గా, అభిమానంగా మార్చి అక్కడ
ఉన్న పిద్యార్థినులు ఆవరణలో చెట్లకు కట్టిన
ఉయ్యాల పైకి యెక్కించి ఊపిన ఆరోజు...ఎత్తుగా
నెదిగిన ఆ చెట్లకొమ్మల వంకా, ఆకాశము వైపు చూస్తూ
ఉయ్యాల లూగిన నా మనసులోని అనుభూతే ఈ
రోజూ, ఈ క్షణములో కలుగుతున్నది. అనుభూతి అనే
మాట, దాని అర్థము తెలియని అమానుకపు వయసులో
నేను పొందిన అవ్యక్తమైన ఆనందమే యీ నీ ముషములో
కూడా అణువణువునా వ్యాపిస్తూంది. వయసు పెరిగినా,
లోని మనసు మాత్రము కొన్ని పిష్యాలలో ఇంకా
మారలేదు.. ఏముంది ఈ ప్రక్రిలో ఇంత పరవశము
కలిగించటానికి ?

పూలూ, చెట్లై కాదు పరవళ్ళతో, ఉరవళ్ళతో పొంగే
నదులను, కాలువలను జూచినా అలాగే
అనిపించేది. ఇంకా సముద్ర దర్శనమే కాలేదు
అప్పటికి. అప్పుడప్పుడు సాయంకాలాలు, నాన్న ఊరికి
ప్రక్కనే ఉన్న ఏటి దగ్గరకు తీసికొని వెళ్తుంటే
మధ్యలో ఉన్న కాలువపై చెక్కల వంతెన దాట
టానికి గుండె వణికిపోయేది.. అపి పిరిగి ఎక్కడ
పదిపోతానో అని. క్రింద పరుగులు తీస్తున్న కాలువను
చూడగానే భయంతో కళ్ళు దిరుగుతున్నట్లు నిపించి
నాన్న చేయి గట్టిగా పట్టుకొని అవతలివైపుకు
చేరినా, గట్టుకానుకొని నిండుగా ప్రవహించే
కృష్ణమ్మను చూడగానే ఏదో తెలియని గౌరవము
, ప్రేమ కలిగే పి లోపల ఒకవైపు భయం పీకు
తున్నా....

నీళ్ళంటే ఇప్పటికీ భయమే! ఐనా ఎవ్వరే మనుకొన్నా
 తెక్కపెట్టకుండా పిద్యుక్తధర్మాన్ని నెరవేర్చుకొంటూ,
 జగతికి మేలుగూర్చే సూర్య చంద్ర గ్రహ తార కావళి
 మాదిరిగానే అందరికీ మేలు జేసే ఆ నదీ మతల్లులు
 కూడా ఎంతగానో ఆకర్షిస్తాయి

నన్ను...వీటన్నిటిలోనూ భాగాన్నై..భావాన్నై,
 బ్రహ్మాండ మంతటా సిండిపోవాలనీ యేదో అర్థము
 కానీ తపన...

ఈ స్థూల శరీరం అంతా అంతశ్చక్రితో కోటానుకోట్ల
 సూక్ష్మశరీరాలుగా మార్చివేసి, ఆకులో ఆకునై,
 పూవులో పూవునై, సింగీ, నేలా, సిప్పు, నీళ్ళూ
 , గాలీ, వెలుతురూ, చుక్కలూ, చంద్రుడూ, సూర్యుడూ
 ఒకటే మిటి అన్నిటిలోనూ సిండిపోయి, అణువణువులో
 కలసి పోయి, ఆ ప్రకృతిలో భాగమై ఉండి పోయి
 ఐక్యమైపోయిన భావంతో ఏదో ఏదో
 చవిచూడాలనీ, ఆనందము అనుభవించాలనీ,
 పులకరించి పోవాలనీ తపిస్తూ ఆక్రోశించే యీ
 మనసుకు నేనూ ఆ పిశ్చములో భాగాన్నేననీ ,ఆ
 పిశ్చచైతన్యమే నాలోనూ ప్రవహిస్తూ ఉందనీ యెంత
 సర్ది చెప్పినా వినీపించుకోదు...అదీ, ఇదీ, నీవు, నేను
 , అతడు, ఆమె అనే భేదమే లేనీ భావన
 కావాలంటుంది, రావాలంటూంది...ఏం జెప్పను ? ఏ
 పిధంగా తృప్తి పరచను ? నేను ఒక మామూలు
 మనిషిని. ఆస్థితి ఏపిధంగా లభిస్తుంది అసలు.
 ఎంత ప్రయత్నము చేయాలి? ప్రాణము పోయిన తరువాత
 కలియటము కాదు నాకు కావలసినదీ..నా బొందిలో
 ప్రాణము ఉన్నప్పుడే, ఈ మనస్సుతో
 ఆలోచించగలుగుతూనే అలా ఆ పిశ్చచైతన్యములో
 భాగాన్ని అనే భావన, ఆ పిశ్చైక భావన
 కావాలి, నాకు..ఆ పిశ్చచైతన్యమే, ఆ సృజనాత్మక
 శక్తిమే మనందరిలోనూ, పిపిధ రూపాలుగా
 వ్యక్తమవుతున్నదనీ తెలుసు .

అది ఆటాలో కూర్చోని "వేయవసంతాలు"
 చూస్తున్నప్పుడూ, "సాహితీలహరి" లో శృజనాత్మక
 శక్తి జూచినప్పుడూ, కలసిన ప్రతిమనిషిలోనూ
 వ్యక్తమయ్యే భావుకత, బుద్ధికుశలత, వారి వారి
 ప్రత్యేకత, ప్రావీణ్యత గమనించినప్పుడూ, నాకు
 అదే రకంగా అనిపిస్తుంది. చిరుగాలికి ఊగే ఆకులూ,
 తీయగా పాడే పక్షులూ, హఠుగా నవ్వే పూవులూ
 పరుగులు తీసే సెలయేళ్ళూ, ఉరుకులు వేసే
 హరిజాలూ, ఒకటే మిటి అన్నీవోట్లా, అందరిలోనూ అదే
 విశ్వచైతన్యము, ఏదో ఒక రూపంలో కనిపిస్తున్నదని
 తెలుసు.. అయినా అందరూ వేర్వేరుగా కనిపించే ఈ
 భావము వోయి ఒకటే శక్తి అన్నీ రూపాలలో,
 అందరిలో కనిపిస్తున్నదని.. ఛందములో నాకలములో
 ప్రవహించే శక్తే, ఒకరి కుంచెలో చేత్రమై, ఒకరి
 గళములో గానమై, ఇంకొకరి కరములో కథనమై,
 ఒకరి పదాలలో నాట్యమై, కనిపిస్తున్నదని యీ అన్నీ
 సక్తులూ ఆ విస్వరూపుని దర్శనాలేనని ఒకటి
 తక్కువ, యింకొకటి ఎక్కువ, ఒకరు గొప్ప, ఇంకొకరు చిన్న అనే
 భావము వోయి అన్నిటిని అందరినీ ఒకటిగా
 చూడగలిగిన భావన నాలో సిండిపోవాలి..

ఒకరు ఏదో అన్నారని కృంగిపోకుండా, ఒకరు
 మెచ్చుకొన్నారని పొంగిపోకుండా అన్నిటినీ ఒకేరీతిగా
 తీసికోగలిగిన శక్తి, దృక్పథము కావాలి. అందరి
 ఆనందం నా ఆనందమై... నా ఆనందం అందరిదై నా
 అనుభవంలోకి రావాలి.. .. పుస్తకాలు చదివి వల్లె
 వేయటం కాదు.. ఎవరో చెప్పారని చిలక పలుకుల
 లాగా పలకటము కాదు.. మనిషికి, మనిషికి ఉన్న
 సరిహద్దులు చెరిగి వోయి ఇతడు నలుపు, అతడు తెలుపు,
 ఇతడు చైనా వాడు, అతడు రష్యావాడు, ఇతని భాష
 హిందీ, అతని భాష ఉర్దూ, ఇతడు నావాడు, అతను
 పరాయి వాడు, ఇతడు అందగాడు, అతను కురూపి, ఇతనికి
 తెలివుంది, అతనికి లేదు, అనే భావనలే రాకుండా
 అందరమూ ఒకటేననే సత్యము, అన్నివేళల్లోనూ నాలో
 ఉండిపోవాలి. ఆ విశ్వైక భావన ఏదో నేను
 చవిచూడాలి.. అదే నాలో సిండిపోవాలి. కలకాలము
 ఉండిపోవాలి. అదే నాకు కావలసింది.. దానికొరకే
 నా బ్రతుకు, పూజ, తపస్సు. అందలేనీది

కోరుకొంటున్నానేమో తెలియదు..కానీ యీక్షణ ము ఈ
ప్రకృతినీ చూస్తూ ఉంటే పొంగిన భావన
ఇది..చెలరేగుతున్న కోరిక ఇది..కూరి మేతో కోరిక
పద్యము నందిస్తూ సరస్వతీ రూపంలో నన్నలరించే
ఆ విశ్వచైతన్యానికే, ఆ జగద్వ్యాపినికే, ఆ
శక్తిస్వరూపానికే విన్నవించుకొంటున్నాను ఇది
కూడా...ఈ కూతురి హృదయంలో ఉన్న అజ్ఞాన ము రూపు
మాపి, చుట్టూ ఉన్న చీకటి తెరలు తొలగించి తన
ప్రేరేపణతో కలిగిన యీ నా భావన వాస్తవం
జేయగల వెలుగు దారి చూపించమని, శక్తి నివ్వమని,
ఆ సత్యము అనుభవైకవేద్యము చేయమని...ఆ వెలుగు
కొరకు ఎదురు జూస్తూ

హృదయంలో పొంగే భావనలను, కలం పట్టి
కాగితం పైన పెట్టగలిగిన శక్తినిస్తున్న ఆ తల్లికి

శత కోటి మస్కారాలతో,

సుప్రభ

7-15-2000

తొలగవమ్మ ...

తొలగవమ్మ కుందేలా ..తొలగవమ్మ ప్రక్కకు
బ్రతుకు పైన తీపుంటే.. వదలవమ్మ దారినీ

చెప్పుచుంది నీకేనే తప్పుకోవే ఓ తల్లీ!
తప్పుకోవే అంటుంటే ..తీపుతావ కన్నులను
గొప్ప! నీకే ఉన్నట్లు!

చెవుల నేవో ఆడిస్తూ చెవులపిల్లీ నంటూను
ఎచట నుండి వచ్చేవే యిల్లు నన్ను పిసిగించ!
వేగ సాగు సమయాన బ్రేకు వేయజేస్తావు
మొద్దు వోలె నీలుచుండి..బుద్ధి ఉంద ఏమైనా ?

తోటలెన్నో నీకుంటే బాటపైకి రానేలా
ఆటలాడ కుందేలా!

తరుమ నీన్ను యాచోట జాగిలాలు లేవంటూ
మురిసి నట్లు వచ్చేవా ప్రొద్దు యైన పొడవకనే
పరుగులెడుతు బాటంట!
వేగ సాగు నీ కార్లై వేటకుక్కలగునమ్మా
మెత్తనైన యాటైల్లై మృత్యువగునె కుందేలా..

సిలీచినావో మొండిగా నలిగి పోవు నీతనువు
ఎముకలైన మిగలవే పెంకె ఘటమ నీకింక
చితికిపోవ నీ శిరము, చింది పోగ రక్తమది
ప్రేవులన్నీ వెలువడి దారిపైన పడి యుంటే
కావు కావు మంటూను కాకులన్నీ మూగేనే
కొమరు మీరు నీ దేహం కుళ్ళీ కుళ్ళీ పోయేనే

హద్దులే మీలేవంటూ ప్రొద్దు ప్రొద్దుటే యిల్లు
దారులంట పరుగెడితే ..మసక మసక వెలుతురులో
ఎవరె నీన్ను చూచేది ? పాపమంటు తలచేది?
కారునిట్లు ఆపేది?
కోరి తెచ్చుకోనేలా ముప్పు నీవు కుందేలా ?

ఉండబోదు అందరికీ గుండెలోన ప్రేమమ్మ
సాగి పోవు కార్లన్నీ ఆగబోవు నీకొరకు
తొలగి పోవు ఒకవైపు..

మంచి కోరి చెబుతున్నా మనసులోని మాటేదో
కొంచెమైన తెలివుంటే బ్రతుక వలెను అనుకుంటే
చెప్పిని ఉంచి నా మాట దవుడు దీసి కుందేలా
వెళ్ళవమ్మ అటువైపు .. మళ్ళీ రాకు యిటువైపు

పరుగులెడుతు పచ్చికపై, తీరుగు తూను అటునిటూ
తరుముకొంటు చీలకలను , కొరికి తీంటు గరికలను
అడుకోవె కుందేలా, తోడునేదో జూసికొని
వఱుగాను ఉండవే... వేయబోక గంతులీట

దారిప్రక్క నిలుచుండి కబురులాడ యారీతి
కాలమింక లేదమ్మా కలికి కింక కుందేలా
మనసు లోని మాటేదో నుడివినాను నీతోడ
మదినీ ఉంచి యీ పలుకు మసలుకోవె ప్రతిరోజు
పోయివత్తు నీకనేను.. వ్రాయవలెను ఓ పాట....
వ్రాయవలెను ఓ పాట...

సుప్రభ
7-18-2000

*

ఉదయం కారులో వెళ్తున్నప్పుడు దారికడ్డంగా వచ్చిన
కుందేలును జూడగానే పొంగిన గేయము

నా తెనుగు

మాతృ భాష యన గానే మమకారం.. మెండుకు
మాతృ భూమి యన గానే మధుర భావం.. నెండుకు
ఆ ... మాట లోన ఏముందో
ఆ.. నేల నేమీ దాగుందో
తెనుగు అన్న ఆ మాట వీనులందు బడగానే
మనసు పొంగి పోయేను. కనులు రెండు సిండ్లను..

కృష్ణవేణి గలగలలై కోయిల మృగళరవమై
పంచదార పలుకులునై అలరజేయు నా భాష
అందమైన దీ.. భాష అవసీకున్న ఓ... భూష

మీరపకాయ కారాలు చూత ఫలపు సారాలు
యతుల గతుల భారాలు పారిజాత హారాలు
చూపగలుగు నా.. భాష దివ్యమైనదీ.. భాష

అమ్మవేతి వడ్డనలా.. కమ్మపెరుగు గడ్డలుగా
పిందుజేయు నా భాష అందమైన దీ భాష
తలచుకొన్న చాలు నదీ, పులకరించు మేను యిదీ
తెలియరాని యనుభూతి ఒడలు నంత నీటప్రాకి
ఒడలు నంత నీటప్రాకి..

అచ్చతెలుగు నుడికారం సంస్కృతాంగ్ల పదజాలం
కలసినట్టి ఆకారం తెలుగుభాష వ్యవహారం

అల్లసాని జిగిబిగిలో అల్లుకున్నదీభాషే
పోతనార్య గంటములో తేనెలొలికె నా..భాషే

అన్నమయ్య కండములో అలరజేసెనీభాషే
పల్లెటూరి పాటలలో పలుకుచుండునీ..భాషే

తీమ్మనార్యకైతలలో ముద్దులొలికె నీభాషే
అమ్మలాలి పాటలలో హాయిగూర్చు నీభాషే

కొండప్రజల నాలుకపై ఆడుచున్నదీభాషే
ఎండిపోవు బ్రతుకులలో, మండుచున్న గుండెలలో
ర గులుచున్నదీభాషే...ఎగ సిపడునదీభాషే

చిన్నిపాప గారాలు పెద్దవారి ఆరాలు
నవ్వుపూల మురిపాలు నెమ్మిజేయు నాట్యాలు
చూపగలుగు నాభాష సుందర మ్ము ఈ భాషా

యుద్ధభేరి రావాలి వోరు మనెడి కెరటాలు
శివుని ఢక్క నాదాలు వీణపైని రాగాలు
అన్నీ చూపు నా తెలుగు అవని పైన ఓ వెలుగు
అవనిపైన ఓ వెలుగు...

చంద మున్న పద్యాలు చక్కనైన గేయాలు
మిన్నయైన కావ్యాలు అన్నీ ఉన్న నాభాష
సాటిలేని దీభాష మేటియైన దీభాష
తెలుగు తల్లి గుండెలలో పొంగి పొరలు ప్రేమములు
పలుకు తల్లి రూపములో నిండిండు వెలుగులను
పుణికి పుచ్చుకున్నట్టి పుణ్యరాశి ఈ భాష
పుడమిపైన లేదంటా దీనివంటి దో భాషా..
దీనివంటిదే భాషా
దీనివంటిదే...భాషా.....

సుప్రభ
7-19-2000
*

(Evening in the car-on the drive way)

భాషా పరిజ్ఞానానికి నోచుకొనక పోయినా నాది
తెనుగు భాష అని చెప్పుకోగలిగిన అదృష్టానికి
పొంగి పోతూ, తెలుగు నేలపై పుట్టించిన ఆదైవానికి
నమస్సులతో

809-7/20

ఎలుగెత్తి పాడరా!

ఎలుగెత్తి పాడరా ..తెలుగోడ..నీ..పాట
కల మూసి వ్రాయరా.. కమ్మనిది... నీ మాట

సంద్రాలు దాటినా ,ఖండాలు మారినా
ఏ చోట సిలీచినా ఏ పనుల ముసిగినా

అమెజానుకే గినా అమెరికా జేరినా
ఆంధ్రుల ము మన మంతా అవనిపై నొకటనీ

మారిననూ ఆకృతి మారదనీ సంస్కృతి
జీర్ణించి ఉందనీ అణువణువునందదీ

ఎలుగెత్తి చాటరా తెలుగోడా జై కొట్టి
ఎలుగెత్తి చాటరా తెలుగోడా జై కొట్టి..

కల మంటూ మత మంటూ కుళ్ళేది చూపక
తెలుగంటే వెలుగంటూ తెలిసేటి రీతిగ
ఆలోచన నొకటయి అవగాహన నొకటయి
మానవాభ్యుదయమే మదినున్న కోర్కెగా

మనకున్న ధీశక్తి మన కళల ఆసక్తి
మహికంతా తెలియగా మన చరిత వెలుగగా
మనదైన సంస్కృతి మరువంపు వాసనై
మహినంతా నిండగా,

ఎలుగెత్తి పాడరా తెలుగోడ నీ... ఘనత..
కల మూసి వ్రాయరా కమ్మగా... నీ.. కవిత..

తేనె కన్న తీయనిదీ తెనుగు భాష మనదిది
అన్న పూర్ణవంటిదీ ఆంధ్రభూమి మనదదీ
గత ములోన ఉన్నదీ గరిమమెంతో ఎరుగనిదీ
కాదు.. లేదు.. అన్ననూ చెరుగబోసి చరిత మది
చెరుగబోసి చరిత మది..తిరుగులేని నిజ ము యిది

టంగుటూరి మనవాడు-- రుద్రమాంబ మన మహిళ
అల్లారీ, కందుకూరి , గురజాడా , శ్రీ శ్రీలూ
అన్నమయ్య , రామదాసు , త్యాగరాజు , పిళ్ళనాథా
బాపిరాజు, రామరావు, బాపూ లూ
నన్నయ్య తీక్కన, ఎర్రన్న పోతన
తీమ్మన్న సూరన , వేమన్న భీమన
ఎన్నలేసి సంఖ్యలో ఎంత మంది ఉన్నారో
ఎంత మంది ఉన్నారో....
తెలుగుతల్లి బీడ్డలు వెలుగు జీమ్మ రేఖలు

మదిసి ఉంచి వీరిసి పదము వేసి ముందుకు
చేయి చేయి కలుపుచు సాగి పొమ్ము తెనుగోడా
సమత, మమత తోడుగా.. సాగి పొమ్ము తెనుగోడా

మానవాళి హితమునే మనసు నుంచి నిత్యము
పిళ్ళశాంతి లక్ష్మయ్య వేదభూమి బీడ్డవై
తెలుగు తేజమదియంత తేజరిల్ల ధరణివై

ఎలుగెత్తి పాడరా తెలుగోడా ...నీ పాటా
కలమూసి... వ్రాయరా.. కమ్మనిది నీ గాధా

తెలుగు జాతి నాదని తెలుగువాడ నేనని
శిరమెత్తి గరువంగా గిరినెక్కి చాటుచూ

గోదారి గంగమ్మ గళమెత్తి నట్లుగా
బెజవాడ కృష్ణమ్మ మురిపించి నట్లుగా

ఎలుగెత్తి పాడరా తెలుగోడా నీ ..పాట
కలమూసి వ్రాయరా కమ్మనిది నీ.. కవిత

ఇలపైన ప్రాకగా ఎనలేని నీ ప్రతిభా..
నీ ప్రతిభా..నీ చరితా..నీ ఘనతా....
ఎలుగెత్తి పాడరా తెలుగోడా ..నీ పాటా

సుప్రభ
7-21-00
(Night)

సిద్ధా దేవి ఒడిలోకి జారబోతూ వాగ్దేవి తో
అన్నాను..రోజంతా ఎదురు జూచినా రెండు వాక్యాలు
కూడా రాలేదు..ఉదయము నీతో గడపలేదని
అలుకా ? అసి . :-)

దేశాంతరాలు,ఖండాంతరాలు వలస వచ్చినా
మాతృభాషపై మమకారంతో, మాతృభూమిపై
అభిమానంతో ఏదో ఒక రూపంలో మన సంస్కృతిని
నిలపాలనీ, పునరుజ్జీవింపజేయాలనీ తపనతో
నిరంతరం పరిశ్రమించే సహృదయులందరికీ...సాదర
ప్రణామాలతో

అడిగినదాకటీ...అందేదాకటీ

ఉ.

పద్యము లీయగావలయు పాడగ నేనట గోష్ఠినంచు నా
పిద్యల నిచ్చు తల్లిపయి వేయగ చూపును ఒక్కసారి, తా
చోద్యము నేదో గాంచినటు చూడ్కుల వేయచు కూతుపైన, నీ
పద్యములిచ్చె వేగముగ వారిజ వాసిని, ఏమీజెప్పుదున్!

హస్తమునందు పుస్తకము, నక్షర దామము నొండు దాల్చియా
మస్తము పైకిరీటముతో మాసిత మయ్యెడి దేపి తాను నే
వస్తువు లేనియట్లుగను వ్రాయగ జేయుచు సిత్యమీగతీన్
కస్తినీ యిచ్చు నామదికి, గంటము తానును కృంగి పోవగన్.

మౌనము దాల్చలేక మరి, మంచిది యెందుకు యివ్వవంచు నే
ప్రాణము తోడినా తనను, భావము లేమీయు జెప్పబోక నా
గానమునేదో జేయుచును కంజములోనట కూరుచుండునే
గాసి, పినోదమిచ్చునది కమ్మసి దొక్కటి రాల్చబోవదే.

చం.

అడుగుదునంచు నెప్పుడును నామెకు లోకువ యైతినేమొ, నే
నడిగిన వస్తువీయకను, నచ్చిన వృత్తమునైన రాల్చకన్
ఎడపెడ రాల్చినేవో వడి, నెందుకు వచ్చిన బాధయంచు తా
నెడదను దల్చినట్లుగను, నీరసమొందగ నాదు గుండెయున్.

అడుగుల పైన వాలీతని, యాదరమించుక జూపుమారుగా
బుడిబుడి పల్కులేవో నీటు పుట్టెడు యిచ్చుట యెందుకోగదా?
అడిగితినంచు నీవిధిగ నబ్బురమొందుదు రేమొగాసి, నే
గడుపున పుట్టినట్లయిన కమ్మసి పద్యములిచ్చియుండదా?

పం.చా

శుభప్రదాత వాణీయంచు చూపినను గారవం
ప్రభాత వేళయందె లేచి ప్రస్తుతించి భక్తితో
త్రీభంగి నేదొ రాల్చమంచు తెల్పుకోగ కోరికన్
అభాసు పాలు జేసెనిట్లు నంద జేసి వేరుగా..
ముఖావ ముంచునొక్కొ ముద్దు బిడ్డనైనచో?

అమోఘమైన కాన్ క తీచ్చియాదరించునందరిన్
న మస్సు తీచ్చి మ్రొక్కుచుండు నాకు మాత్ర మీపిధిన్!!!
స మస్తమైన పిద్యతీచ్చు సార సాక్షి యైననున్
స మానమైన భావ ముంచి సంత సింపజేయకన్
స మాజ మందు నామెనెట్లు సన్నుతీంతురోగదా!!!!

లయగ్రాహి

ప్రేరణనొసంగుచును నేరుపుచు క్రొత్తవెవో,
ధారలకు తోడుగను ధారణను యిస్తూ

ఏరక ము గోరినను నారక మునిచ్చి వడి
పారగను జేసినను నేరులుగ పల్కుల్

చేరుచును జెంతకును మీరినది ప్రేమమును
గారవ ము జూపుదును శారదకు ధాత్రీన్.

కోరినవి యిచ్చిమరి కూరిమిని జూపనిచొ
వేరు పని లేనటుల జేరుదునె చెంతన్ ?

సుప్రభ

7-3-00 (5:15-6:00 AM)
(In Hotel room - Atlanta)

ఆ ముందు రాత్రీ, ఒక్కదాసినే ఆ ప్రోగ్రాంస్
 చూడటానికి వీసుగు బుట్టి, ఒంటరి గా ఫీలవుతూ
 మధ్యలోనే లేచి రూముకు వచ్చి ఆమెతో
 అన్నాను.. మనసు బాగా లేక వచ్చేశాను ..కొంచె ము
 ఉత్సాహము వచ్చేటట్లు పద్యాలే మయినా యిస్తావా అని.
 కావాలని త్రిభంగినే అడిగాను. మాటలు వినానని
 సంకేతము పంపింది కానీ, ఏమీ యివ్వలేదు..అక్కడ ఆ
 ఒంటరితనము , ఇక్కడ యామె నీరాదరణ అని అనుకొంటూ
 సిద్ధాంతానికి జారిపోయాను. ఉదయమే లేచి
 ఆసిద్ధ మత్తులోనే ప్రక్కనున్న ఆమె ప్రతిమను జూచి
 అన్నాను..రాత్రీ పద్యమడిగితే యెందుకని యివ్వలేదు
 అని..వెంటనే మొదలైంది పద్యము..కోరినది మాత్రము
 గాదు....

రావ మ్మశ్రీ వాణీ...

రావ మ్మశ్రీ వాణీ.. రావ మ్మ
కలవీణ మ్రోగి స్తు
కల హంస వైనే క్కి.. రావ మ్మ..
రావ మ్మ.. శ్రీ వాణీ ..రావ మ్మ..

పదునాల్గు భువనాలు ..ప్రభ గుండె యనుకొని
కొలుపుండి నా యెదను..
కూతురి గ భాపించి.. కూరి మిని చూపించ
రావ మ్మశ్రీ వాణీ..రావ మ్మ..

అపురూపమైనట్టి ఆ మాతృ ప్రేమను
అందించి నాకిట.. అలరించి అనిశ ము

అక్షర ము దీర్చింది, ఆ విద్య బోధించి
వెలుగులను జూపించి..
నడిపించ మెల్లంగ..నాతల్లి వైపు..
రావ మ్మశ్రీ వాణీ ..రావ మ్మ..

గంధర్వులను మించు గానాల వినపించి
భావాల పొంగించి పద్యాల వ్రాయించి
ప్రస్తుతుల జేయించ
రావ మ్మశ్రీ వాణీ..రావ మ్మ..

చింతించ బోవను సిరులే వీ లేవని
ఆశించ దలచను ఆ స్వర్గ సౌఖ్యము
నీన్నేమీ కోరను నేనింద్ర పదవినీ
నీప్రేమే జాలును..నేనుండ వణుగా

నీ పాద సన్నిధి నీ సుమంత చోటిడి
నీప్రేమ జూపిన నీరత మ్మ నాకిట
నీ నామ స్మరణ ము, నీరూప ధ్యానమె
నీలపైన నాకవ నీఖిలాండ భాండము
సేపింతు నీన్నింక శ్రీ వాణీ నమ్మవే..

తులలేసి ప్రేమతో తూగించి నీత్యము
ఎనలేని భక్తితో నెదలోన నీతిపెద
ఇలవైన కొలిచెద...
రావమ్మా శ్రీవాణీ రావమ్మా..
సందియము నుంచక సత్వరమె రావమ్మా
రావమ్మా శ్రీవాణీ రావమ్మా.....

సుప్రభ
8-1-2000
(ఉదయము - కరులో)

*శ్రీభంగి (49) యివ్వటానికి ఒక అరగంట ముందు
యిచ్చిన గేయము

పూబాలతో...ఒక నీ ముషం

చేతిలో ప్లేటు అలా పట్టుకొని పచ్చిక వైపు
చూస్తూండే పోయాను..రెండు పక్షులు ఒకదాని నొకటి
తరుముకుంటూ పైకి క్రిందికి ఎగురుతున్నాయి..కాసేపు
రెక్కల తపతపలు, మధ్య మధ్యలో కిచకిచలు,
మరలా అంతలోనే గుసగుసలు.
..ప్రేమ పక్షుల జంట.

వాటితో పాటు ఒక పది పదిహేను అడుగుల దూరంలో
చిన్ని కుందేలు ఒకటి గోధుమ వర్ణము
దేహముతో, గెంతుతూ పచ్చికలో దేనికోసమో
వెతుక్కుంటూంది..రాతి పోయిన కాయలో, గింజలో ఏం
దొరుకుతాయనో..

ఒక్కసారి గా నా చూపు దాని చెవుల పైన
పడింది..చెవుల పిల్లీ అని దానికి పేరుందని
తెలిసినా ఆ చెవులను ఎప్పుడూ అంత పరీక్షగా
చూడలేదు...ఎంత పెద్దవో, ఆ చిన్ని ముఖంతో
పోలిస్తే!

అంత పెద్ద చెవులున్న దానికి శ్రవణ శక్తి
ఎటువంటిదో మరి! పలుచగా వీశాలంగా రేకుల
మాదిరిగా ఉన్న ఆ చెవులు రెండూ అటూ యటూ
ఊగిస్తుంటే సీతాకోక చిలుక రెక్కల లాగ చూడ
ముచ్చటగా అనిపించి దానివంకే చూస్తూ
నీల్చున్నాను, చప్పుడు చేయకుండా.

ఏదో దొరికినట్లుంది.. ముంగాళ్ళు రెండిటితో పట్టుకొని
తీనబోతూ, నా చూపులు ఏమైనా వాడిగా
గుచ్చుకొన్నాయేమో పాపం! చివాలన తల నెత్తి
చూసింది. అంతే. ఒకటే పరుగు....

నవ్వుకొంటూ తల నెమ్మదిగా తిప్పాను
 నేనూ..ఎదురుగా గులాబీ మొక్క..పచ్చగా ఉన్న ఆ
 కొమ్మల మీద యెన్నో వాడి, ఎండిపోయి, నేడో రేపో
 నేలపైకి రాతీపోవటానికి సిద్ధంగా నున్న పూలు
 కొన్ని, వానితో పాటే నిండుగా పిచ్చుకొన్న
 గులాబీలు రెండు...
 ఒకే యింట్లో కాటికెదురు జూచే వాళ్ళూ, కన్నె
 పిల్లలూ...ఏదో మనసులో కదలటం
 మొదలుపెట్టింది..అణచుకోలేని భావము...పశ్చేము
 ప్రక్కన పెట్టి చిన్నగా అడుగులు ముందుకు వేశాను....

పూవుకు దగ్గరగా అంత పెద్ద ముళ్ళేమీ
 కనబడలేదు..నేమ్మదిగా కొమ్మను అందుకొని ఒక్క
 నీ ముషము కళ్ళు మూసికొని పరిమళాన్ని ఆస్వాదిస్తూ
 నిల్చుండిపోయాను... మూణ్ణాళ్ళ జీవితమే దానిది
 కూడా..అయినా అది ఉన్నన్నాళ్ళూ మనసుకు వణుసి
 కలిగిస్తుంది ..అందాలు, గంధాలు వెదజల్లుతూ.

ఒకరితో పోటీ లేదు, అది లేదు, ఇదిలేదు అని
 అసంతృప్తి లేదు..నేర్చుకోగలిగితే దానినుండి
 యెన్ని సాధాలు నేర్చుకోవచ్చో..అదే కాదు.
 ప్రకృతిలో ప్రతీదానినుంచీ ఏదో ఒకటి
 నేర్చుకోవచ్చేమా..

కొమ్మ మీద పక్షుల జంట కలకలారావాలతో
 మరల వాస్తవంలోకి వచ్చి గులాబీ వంక
 చూసాను.. ముట్టుకొంటే కందిపోయేటట్లున్నాయి పొరలు
 పొరలుగా, సుకుమారంగా ఉన్న రేకులు .
 వణకిపోతున్నాయి ఎందుకో! భయంతోనో, చల్లటి
 చిరుగాలికో. ఏదో చెప్పాలని
 తహతహ లాడుతున్నట్లు అనిపించ సాగింది.

రేకులే పెదవులైతే, అవకాశము నీస్తే యేం
 చెప్తామో! నెమ్మదిగా చిన్న ముద్దు పెట్టి అడిగాను. ఎందుకలా
 భయపడి పోతావు? నీన్ను త్రుంచటానికి
 వచ్చానని అనుకొంటున్నట్లున్నావు...త్రుంచేదానినయితే
 యిన్నాళ్ళు యీ మొక్కపైన ఉండనిచ్చేదానినా?

ఎవరి జడలోకో , ఏ పూజా గృహాసికో
చేర్చేదానిసి...భయమక్కరలేదు..కొమ్మనుండి వేరు
చేయనులే! నీ అందానికి మోహితురాతీనై
ఒకని ముషము నీతో గడుపుదామని వచ్చాను
అంతే ...నీవే శారదవైతే, నీకూ ఆమె
మాటల నిచ్చి ఉంటే ఏమీ చెప్పేదానివో గదా
అంటూ.....నెమ్మదిగా చెంపలకు ఆనించుకొన్నాను..

కనుబొమల మధ్య నేదో అతీకిడి.
అవ్యక్తమైనది శక్తియేదో తీరుగుతున్నట్లు.వెంటనే
ఆపాదమస్తకము వీద్యుత్ప్రవాహము ప్రసరించి...ఆ
పూరేకుల లాగానే నా తనువు కూడా వణకటము
మొదలు పెట్టింది...

జగమంతా వ్యాపించిన శక్తిని, యీ పూవులో కూడా
ఉన్నానని నాకు చెప్పబానికే నన్ను ఇక్కడికి యిలా
రప్పించిందని తల్లి అర్థము అయింది..మనసులో ఏవో
వాక్యాలు తీరగటం మొదలుబెట్టాయి..

సర్వచైతన్య రూపాంతాం
ఆద్యాం వీద్యాం చ ధీ మహి
బుద్ధీం యో నః ప్రచోదయాత్

నెమ్మదిగా శిరసు వంచే చేతులు రెండూ జోడించాను..

సుప్రభ
7-24-2000
సాయం సమయంలో

శారదా ప్రదేశము

అందమైన దేశము అమ్మ వాణి దేశము
అలరజేయు దేశమా శారదా ప్రదేశము

వర్ణమాల లన్నియు వన్నెలొలుకు పూవులై
పలుకరించు దేశము పరిమళించు దేశము

అందమైన ఊహలే చిందులేయ గుండెలో
అమ్మవాణితోడనే నాడుకొనెడి దేశము
పాడుకొనెడి దేశమా శారదా ప్రదేశము

చిట్టి పొట్టి కపితలే చిందులేయు జింకలై
మురియజేయదేశము ముచ్చలైన దేశము
శారదా ప్రదేశము

కావ్యకన్య లందరూ కలసి తాము ఒక్కచో
కబురులాడు దేశము కంజనేత్రీ దేశము
శారదా ప్రదేశము

అమ్మవాణి పలుకులే అమృతంపు ఊటలై
ఆకలంత బాపగా ఆర్తినంత దీర్చగా

అమ్మవాణి చూపులో చందమామ వెన్నెలై
వఱుగూర్చు దేశమా శారదా ప్రదేశము

వీద్యలన్నీ వెలుగులై వేడ్కజేయు చుండగా
వేదఘోషయంతటా మారు ఘోగుచుండగా

వేద్యమైన దైవమే వీణపట్టి పాడగా
సరసమైన గానము సాగి పోవ నిత్యము

భాషలన్నీ తానుగా భావమంత తానుగా
సాహితీ స్వరూపమే సందడించ ముందర
అలరజేయు దేశమా శారదా ప్రదేశము..
సాటిలేని దేశమా శారదా ప్రదేశము..

సుప్రభ
8-4-2000
10:30

పడవె క్కి పోతుంటే

పడవె క్కి పోతుంటే పాటా కటి పిన్నా
ననుజేరి చీరు గాతీ నా చె పిసి నూద

తె రచాప ఆడంగ చీరు గాతీ నచట
నటనాల జేస్తూను నా చిన్నీ పడవ

అటువూగి ఇటువూగి అలలందు తూగి
సాగేటి స మయాన తొలి సంజ వేళ

నురుగులతో తర గలతో ఉరుకంగ కడతీ
ఎగిసెగిసి పడుచుండ ఎద లోన తెరతీ

పడిలేచే తర గలపై కిరణాల కాంతి
వృదయాన కలిగించ ఎరుగనిది శాంతి

తనువేమో పులకించ తుంపరలు తగిలీ
పిసిపించే నొక పాట విన మంటు గాతీ..

గత మందు జరిగినది కథ నొకటి చెబుతా
ఇనుకోపే నా తల్లి ఇనుకోపే యంటు

మొదలెట్టి ఓ కథను తుది దాకా పాడ
ఊకొడుతూ సాగంగ ఊరొచ్చే దాక

ఎద కరిగి కన్నీరు మున్నీట జారె
అది చూడ లేకినుడు అస్తాదీ కరిగె..

మతీ సంజ రంగులపి మారంగ వేగ
ఇలపైన క్రమేను ఎదలోని వగపు.
ఇలపైన క్రమేను... ఎంతెంతో నలుపు...

సుప్రభ
8-6-2000

ఏవో పద్యాలు టైపు చేద్దామని కంప్యూటర్ దగ్గరకు
రాగానే ప్రక్కన టీవీ లో ఈజిప్ట్ లో ఒక నదీపై
సాగుతున్న చీన్నీ పడవ కనిపించింది..వెంటనే మొదటి
వాక్యము తీరగటము మొదలు పెట్టింది.ఇక్కడ నా ట్యూన్
మొదలైంది.. అక్కడ ఆ టీవీ ఆగి పోయింది :-)

మ కార చతుష్టయము +
త్రీభంగి

మత్తకోకిల

తప్త కాంచన సన్నీభ మృగు తల్లిరూపము గుండెలో
దీప్తినొందుచు నుండనిత్యము దివ్యమైనది కాంతితో
గుప్తమైనది భావనేదియొ గుండెవెల్వడి వేగమే
తృప్తిగూర్చగ గంటమందున తీయతీయని పద్యమై
ప్రాప్తమైనవి పద్యమాలతె భాగ్యమంచును దల్చుచున్
ఆప్తబంధువు రీతి వాణిని ఆదరించెడి సుప్రభన్

మానిని

వేగమె నాకిట పల్కుల నిచ్చిన విద్యల తల్లిని దల్చి మదిన్
నాగ ఫణీంద్రునకందగ జేయుచు నాదగు భక్తియు గారవముల్
ఆగ మవేత్తలు, పెద్దలు, పిన్నలు ఆంధ్రులకందరకిచ్చి నతుల్
వేగిర మింకను తెల్పుదు కోరిక వేడగ దల్చిన వృత్తమునే

మలయజము (పంచపాది)

అనయము నందర నలరగ జేసెడి
అతీకుల వేణియు నలర సభన్
మనసుకు నచ్చిన మలయజమొక్కటి
మగువకొసంగగ మనసవగా
వినయము జూపుచు వినతీని తెల్పుదు..
వీనియు ఆంధ్రులు వీరియ మదిన్,
మనసులు అన్నేయు మధురీ మతోడను
మరి మరీ పాడగ మహితముగా
ప్రణుతీని సల్పుడు పలుకుల తల్లికి
ప్రభయిటు కోరిన ఫణితినికన్

త్రీభంగి

అభిరుచి నెరిగిన పిబుధులు ప్రయముతో
సభకిట రమ్మసి పిల్వన్, మది దల్వన్ నా విధిచెల్వన్

అభి మతమెరిగిన త్రీభువన జననియు
సభమును వీడుచు రాగా, పదమీగా, సుప్రభ తేగా..

ప్రభయడిగిన గతి, సభి కులు అలర, సు
లభ మగు పల్కులతోనే, సభపైన్, మీకళపైన్
.....(హరిపైన్).....

పిభవము గదురగ సభనిట నుడువుడు
అభినవ భారతి వోలన్, యిక రాలన్ పల్కులు వ్రోలన్
.....(పల్కుల పూలున్)

మత్తేభ పిక్రీడితము

అవధానంబును జూడరండనుచు మీరావ్వనమున్ పంపగా
అవునంచున్నట్ల పల్కుబోక నెదియొ అభ్యంతరం తెల్పినన్
క పితా భారతి పల్కుబోదు కినుకన్. కాబట్టి నేవచ్చి
మీ
క వనంబయ్యది ఆలకించి సభలో కైమోడ్చెదన్
భక్తితో..

సుప్రభ
7/28-29/00
After 11:30 Pm

7/28 11:15PM కు సందేశ ము అందింది .కాశీ నాధుని
 ప్రసాద్ గారు పిలిచారని...వెంటనే ఫోన్ జేయగానే
 అటువైపున నాగఫణిశర్మ గారు పలకరించి
 అవధానానికి వస్తున్నారా అని అడిగితే తడబడిపోయి
 ,అప్పాజోస్యల వారి యింటికి వస్తానని
 మాటయిచ్చాను..న్యూ యార్క్ వచ్చి అవధాన ము జూసి
 అక్కడకు వెళ్తే ఆలస్యమవుతుంది ,కుదరక పోవచ్చని
 చెప్పాను. కాసి ఆయన వేరే ఏదో మాట్లాడి మరల
 పదినీ ముషాలలో పిలిచి చెప్పండి అంటే ,అభిమానంతో
 పిలిచి అలా అడిగితే కాదంటే బాగుండదేమోననుకొంటుంటే
 మత్తేభ ము యిచ్చిందామె అయిదు ని ముషాలలో .

ఆమె అభి మత ము ఇలా ఉందని
 సరే వెళ్ళి కాసేపు ఉండివద్దామనీ, అవసర ము
 వస్తుందేమోనని మిగిలినవి వ్రాశిపెట్టుకొన్నాను.. కాసి
 అవధానానికి వస్తానని చెప్పికూడా వెళ్ళలేక
 పోయాను...ఆయన అభి మాన ము అంతా ఆగ్రహంగా మారి
 ఉంటుందేమో తెలియదు. ఎటూ కష్టపడి వ్రాశాను కదా
 అని తెరకు పంపిస్తున్నాను

మానిని వృత్తానికి కొంత మంది మూడు యతులూ,
 కొంత మంది ఒక్కటే పెట్టట మూ కావ్యాలలో
 కనిపిస్తుంది.

సాధారణంగా అందంగా వస్తుందని మానిని కి నేను
 మూడు యతిస్థానాలూ పాటించినా , సిద్ధ మత్తులో ఈ
 రోజు మాత్ర ము ఆలోచించే సమయ మూ, ఓపికా లేక
 రెండవ పద్ధతిలో ,తేలిక గా ఉంటుందని ఒక్కచోటే
 యతి వాడాను

నిజానికి త్రిభంగి సరదాగా అప్పాజోస్యల వారికి
 తీసికెళ్ళాలని అంతకు ముందే మొదలుపెట్టినది .ఈ
 ఫోన్ కాల్ వచ్చేసరికి పైవిధంగా మార్చివేశాను
 :-)

పత్రిక కంపగా..

ఉ.

పత్రిక కంపగా వలయు పద్యము తీయవె తల్లియంచు, నే
నాత్మత నాపజాలకను నాకిట వచ్చిన రీతి లోన నో
స్తోత్రము జేయుచుండినను చూపవు నీ దయ! రాతిగుండెయో!
పాత్రత లేని దానినని భావము నొందుచు జంకుచుంటివో!
స్తోత్రము చాలలేదనుచు చూపగ దల్చివో ప్రేమనాపయిన్?

పుత్రుల కేమొ యిచ్చెదవు పుట్టెడు సంపద కోరబోకె, యీ
పుత్రిక పూజ జేసినను మోదము గూర్చవు. ఏమీ తల్లివో?
స్తోత్రము కైన కొంచె మపి సొంపగు పల్కుల రాల్చబోవవే!
చిత్తము కాదె నీ పనులు! చెప్పిన సిచ్చట సిగ్గు యొనులే...

పంపను కైతలే మియని వారలు కొందరు నొచ్చుకోగ, నే
పంపెడివేమి నచ్చవని భావము నాకిట కల్గుచుండ, నన్
జంపెదవీవు యీగతిని చక్కని దొక్కటి జార్చబోక. నీ
కొంపలు కూలి పోవునటె కోరిన రీతిని పద్యమిచ్చినన్!

అన్నలు దమ్ములందరును ఆంధ్రుల సాహితీ గోష్ఠి
పేరుతో మన్నన జేసి తల్లిపని మాటల దండల వేయుచుండగా
కన్నులనప్పగించి యట కాంచగ మందువ చేత గానటుల్
నన్నొక పద్యమాలికయు నా సభ నందున వేయనీయకన్
:-)

సుప్రభ
8-6-2000
(ఉదయము -
కారులో)

పదిరోజుల తరువాత వెళ్ళి సిన్న మెయిల్ చూచుకొంటే
చికాగో సాహితీ సదస్సుకు సంబంధించిన సమాచార
పత్రము ఏదో కనిపించింది. అదిజూచి ఈరోజు ఆమెతో
అన్నాను..పంపించే ఉద్దేశ్యము లేదా, యిచ్చినా
నచ్చవనా ..పద్యాలనీయటము లేదు? అని. ఇంకేమీ
దొరకనట్లు ఆ మాటలే మరల నాకు పద్యాలుగా
అప్పగించింది .ఏమీ కోరుకోవాలో కూడా తెలియని
మంద మతినై ఒక పుడు ఆమెకు పిన్నపము జేసికొన్నాను
.." పతీ కిన పల్కులన్నీయును పద్యము కాగను
దీవనీయవే " అని. ఆ మాట గుర్తు జేయటానికే
అప్పుడప్పుడు యిలా చేస్తున్నట్లుంది :-))